

اگر تفکر به طور صحیح جلو برود همواره در بستر «وجود» انسان را جلو می‌برد

شماره پرسش: ۲۴۵۶۰

تاریخ ارسال پرسش: ۱۳۹۸/۴/۲۲ ۰۴:۵۳:۳۵

متن پرسش

سلام عرض می‌کنم: در سیر علمی فلسفه خوندم مشکلی دارم که در درس‌های دیگه هم این سوال پیش می‌آید که حرکت بدون وجود مقصد بی‌معنا هست. فرضاً من در فلسفه از عالم‌های روزگار خودم بشم و به حقیقت دست پیدا کنم اما صد سال بعد از حالا کس دیگری می‌آید و افق‌هایی جدید تری باز می‌کند. بوعلی هم بشویم بعد‌ها ملاصدرا می‌آید و تکمیل می‌کند. خلاصه آنکه هر چقدر در این دریای بدون عمق فرو بریم به ته اون نمی‌رسیم. خب جایی که ته ندارد چرا حرکت کنیم. هر چقدر بریم نسبت به بی‌نهایت صفر هست.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در هر حال اگر تفکر به طور صحیح جلو برود همواره در بستر «وجود» انسان را جلو می‌برد و «وجود» در عین تشکیکی بودن همواره «وجود» است و نه عدم. موفق باشید